

Sygn. akt XXIV C 2/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka Bedyńska – Abramczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Agnieszka Jastrzębska

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2020 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko Gminie P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej Gminy P. na rzecz powódki A. Z. kwotę 139 776,09 zł (sto trzydzieści dziewięć tysięcy siedemset siedemdziesiąt sześć złotych i dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 76 271,67 zł (siedemdziesiąt sześć tysięcy dwieście siedemdziesiąt jeden złotych i sześćdziesiąt siedem groszy) od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty;
2. obciąża pozwaną Gminę P. kosztami procesu w całości, szczegółowe rozliczenie tych kosztów pozostawiając referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt XXIV C 2/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 grudnia 2017 r. (data nadania w placówce pocztowej – k. 276) A. Z. wniosła o zasądzenie od pozwanej Gminy P. kwoty 76 271,67 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, iż kwota roszczenia stanowi różnicę między kwotą wypłaconą przez pozwaną a kwotą należną powódce z tytułu dotacji za rok 2014 dla prowadzonych przez powódkę (...) przedszkoli (...) i (...) w P. oraz w J.. Powódka zaznaczyła, że złożyła wniosek o udzielenie dotacji dla prowadzonych przez nią (...) przedszkoli na rok 2014, pozwana dokonała naliczenia dotacji, zaniżając jednak liczbę dzieci uprawnionych do dotacji w prowadzonych przez powódkę placówkach oraz zaniżyła stawkę miesięcznej dotacji na jedno dziecko. Podniosła, iż pozwana odmawia zapłaty z tytułu należnej dotacji oraz próby ugodowego załatwienia sporu (pозew – k. 3-18).

W odpowiedzi na pozew pozwana Gmina P. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana podniosła zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej, wskazując, iż powódka od 1 września 2016 roku nie jest organem prowadzącym dla (...)Przedszkola „(...) w P. przy ul. (...) oraz (...) Przedszkola (...) „(...)” w P. przy ul. (...), a od 1 października 2016 roku nie jest organem prowadzącym dla (...) Przedszkola (...)” w P. przy ul. (...). Podała, że przedszkole (...) zostało ponadto wykreślone z ewidencji (...) placówek oświatowych z powodu zaprzestania prowadzenia działalności przed okres dłuższy niż trzy miesiące. Pozwana podniosła, że dotacja

przyznawana przedszkolom (...) ma charakter dotacji podmiotowej, zgodnie z art. 131 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach (...), dotacje podmiotowe obejmują środki dla podmiotu wskazanego w odrębnej ustawie lub umowie międzynarodowej wyłącznie na dofinansowanie działalności bieżącej w zakresie określonym w odrębnej ustawie lub umowie międzynarodowej. W ocenie pozwanej jednostkami uprawnionymi do otrzymywania dotacji były zatem prowadzone przez powódkę przedszkola, a nie sama powódka bowiem prawo do otrzymania dotacji wynika z prowadzenia dotowanej działalności. W ocenie pozwanej, zasądzenie zaległej dotacji powódce byłoby świadczeniem nienależnym. Pozwana wskazywała nadto, że ustawodawca nie dopuścił możliwości przyznawania dotacji na dzieci, które nie ukończyły 2,5 roku, zatem w jej ocenie odmowa wypłaty dotacji na dzieci, które nie osiągnęły tego wieku była nieuzasadniona. Jednocześnie żaden z dołączonych dokumentów nie potwierdza, na które dzieci miała zostać wypłacona dotacja. Pozwana podniosła również, że dotacja jest świadczeniem publicznoprawnym i jej wysokość nie podlega ustaleniu przez sąd powszechny (odpowiedź na pozew – k. 283-286).

W piśmie z dnia 14 czerwca 2018 r. (data nadania – k. 324) pozwana wniosła o odrzucenie pozwu z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej (pismo – k. 322-323v).

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2018 r. Sąd odmówił odrzucenia pozwu. Postanowieniem z dnia 28 marca 2019 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie sygn. akt I Acz 152/19 rozpoznając zażalenie pozwanej na postanowienie tutejszego Sądu z dnia 13 listopada 2018 r. oddalił zażalenie (postanowienie z uzasadnieniem – k. 333-336, postanowienie sądu drugiej instancji z uzasadnieniem – k. 362-365).

W piśmie z dnia 17 marca 2020 r. (data nadania w placówce pocztowej – k. 514) powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 63 504,42 zł, wnosząc o zasądzenie od pozwanej Gminy P. na swoją rzecz kwoty 139 776,09 zł (pismo – k. 511-512).

W odpowiedzi pozwana podtrzymała stanowisko o oddaleniu powództwa w całości (pismo k. 536).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2014 roku powódka A. Z. prowadziła (...) Przedszkole z grupą integracyjną (...) w P. przy ul. (...), Przedszkole (...)” w P. – J. przy ulicy (...) oraz (...) Przedszkole (...)” przy ul. (...) lok. (...) w P.. Z tego tytułu A. Z. była uprawniona do otrzymania dotacji z budżetu gminy, której wysokość co roku ustala Rada Miejska Gminy P. (zaświadczenia o wpisie do ewidencji placówek (...) – k. 21-23).

Powódka w dniu 23 września 2013 roku wystąpiła do pozwanej z wnioskiem o udzielenie dotacji w 2014 roku na dzieci mające uczęszczać do prowadzonych przez nią przedszkoli (wnioski – k. 24-26).

Pismem z dnia 22 stycznia 2014 roku pozwana poinformowała powódkę o obowiązujących w 2014 roku stawkach dotacji na każde dziecko, tj. na jedno zdrowe dziecko w wysokości 663,67 zł, informując jednocześnie, że nowe stawki dla dzieci niepełnosprawnych ustalone i podane do wiadomości będą po otrzymaniu przez Gminę P. informacji o naliczeniu subwencji oświatowej na rok 2014 (pismo – k. 27).

W piśmie z dnia 25 kwietnia 2014 r. pozwana poinformowała powódkę, iż wyrównanie dotacji za okres od I do III 2014 r. w związku z ustaleniem nowych stawek dotacji dla dzieci niepełnosprawnych, wyliczonych na podstawie otrzymanej przez Gminę P. subwencji oświatowej na rok 2014 wynosi: za styczeń 2014 r. - 914,82 zł (P-40: 13x56,82 zł = 738,66 zł; P-32: 4x23,92 zł = 95,68 zł; P-42: 16x5,03 zł = 80,48 zł); za luty 2014 r. 971,64 zł (P-40: 14x56,82 zł = 795,48 zł; P-32: 4x23,92 zł = 95,68 zł; P-42: 16x5,03 zł = 80,48 zł); za marzec 2014 r. 971,64 zł (P-40: 14x56,82 zł = 795,48 zł; P-32: 4x23,92 zł = 95,68 zł; P-42: 16x5,03 zł = 80,48 zł). Ogółem wyrównanie do wypłaty w kwietniu 2014 r. wyniosło 2858,10 zł (pismo – k. 28-29).

W piśmie z dnia 27 października 2014 r. pozwana poinformowała powódkę, że uległa zmianie stawka dotacji dla przedszkoli (...) i innych form wychowania przedszkolnego, w związku ze zmianą liczby uczniów w przedszkolach (...) prowadzonych przez Gminę P. według danych z (...) na dzień 30 września 2014 r. Dotychczasowa liczba uczniów w

przedszkolach (...) wynosiła 1215, a obecnie 1227. Pozwana wskazała, że od miesiąca października 2014 r. obowiązują następujące stawki dotacji dla przedszkoli (...): 657,17 zł (pismo – k. 30).

W 2014 r., do dziesiątego dnia każdego miesiąca, począwszy od stycznia 2014 roku, powódka informowała pozwaną o liczbie dzieci uczęszczających do każdej z wymienionych placówek przekazując dane do Zespołu (...) Urzędu Gminy. Do pism tych A. Z. załączała listy dzieci uczęszczających do poszczególnych przedszkoli oraz orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego i opinie o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka wydane w stosunku do poszczególnych dzieci (pisma powódki wraz z listą dzieci – k. 31-124, orzeczenia i opinie – k. 125-242).

W piśmie z dnia 27 stycznia 2014 r. pozwana poinformowała powódkę w nawiązaniu do listy na dotację za miesiąc styczeń 2014 r., że na liście w Przedszkolu (...) zostały ujęte dwoje dzieci, które nie mają na dzień 1 stycznia 2,5 lat, przez co dotacja nie przysługuje na wskazane dzieci: K. C. ur. (...) i J. K. ur. (...) (pismo – k. 243).

Pozwana odmówiła również wypłaty dotacji za styczeń 2014 r. za D. M. z Przedszkola (...) (...) ur. (...) (bezsporne).

W kolejnych miesiącach pozwana dokonywała wyliczeń dotacji na podstawie przedkładanych przez powódkę list, nie dokonując wypłat dotacji na wszystkie dzieci, przy czym pozwana nie w każdym miesiącu wskazywała powódce, na które dzieci dotacja nie została wypłacona (bezsportne).

W dniu 26 sierpnia 2014 r. powódka skierowała do pozwanej pismo, w którym zwracała się o dokonanie korekty w przekazywanych przez powódkę listach na pięcioro dzieci z Przedszkola (...) (...) oraz na troje dzieci z Przedszkola (...) (...), wskazując, że dzieci te uczęszczały do przedszkola w miesiącu sierpniu 2014r. W treści pisma powódka wskazywała, że konieczność dokonywania korekty wynika z braku możliwości wprowadzaniu zmian w systemie (...), który służył stronom do dokonywania rozliczeń dotacji (pismo – k. 245-248).

W 2014 r. pozwana wypłaciła powódce dotację dla przedszkola (...) przy ul. (...) w kwocie 575 695,73 zł dla 880 dzieci, dla przedszkola (...) przy ul. (...) w kwocie 323 162,46 zł dla 495 dzieci , a dla (...) Przedszkola (...)” w P. wypłaciła dotację łączną w kwocie 1 856 552,76 zł. Łącznie wypłacona kwota dotacji za rok 2014 r. wynosiła 2 755 410,95 zł (zestawienie rozliczeń – k. 252-254).

W 2014 roku do przedszkoli (...) prowadzonych przez powódkę, przy ul. (...) uczęszczało łącznie 880 dzieci, a przy ul. (...) łącznie 495 dzieci. Wysokość dotacji na jedno dziecko przedszkoli (...) wynosiła w 2014 roku od stycznia do września kwotę 701,04 zł, a w okresie od października do grudnia 694,19 zł. Łączna dotacja dla przedszkoli (...) w 2014 roku powinna wynieść 962 073,65 zł. Do (...) Przedszkola (...)w P. uczęszczało łącznie 1912 dzieci, w tym 1720 z dotacją podstawową. Wysokość dotacji na jedno dziecko przedszkoli (...) wynosiła w 2014 roku od stycznia do września kwotę 701,04 zł, a w okresie od października do grudnia 694,19 zł. Dla dzieci niepełnosprawnych według wagi P-32 (48 uczniów) na kwotę 1 718,66 zł, według wagi P-40 (144 uczniów) na kwotę 4 081,82 zł, według wagi P-42 (164 uczniów) na kwotę 360,92 zł. Łączna wysokość dotacji dla przedszkoli (...) w 2014 roku powinna wynieść kwotę 1 933 113,39 zł. Łączna wysokość dotacji dla przedszkoli (...) i (...) w 2014 roku powinna wynieść 2 895 187,04 zł, a mając na względzie, że powódka otrzymała od pozwanej z tytułu dotacji kwotę 2 755 410,95 zł, pozwana powinna przekazać powódce kwotę 139 776,09 zł (opinia biegłej E. B.-Z. – k. 416-427 z zał. - k. 428-448, opinia uzupełniająca – k. 490-494).

Na dzień 15 lutego 2018 r. powódka nie jest organem prowadzącym dla żadnego przedszkola (...) (informacja - k. 289).

Tryb udzielania i rozliczenia dotacji został uregulowany w Regulaminie, stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały nr (...) Rady Miejskiej w P. z dnia 24 marca 2010 r. w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla szkół i przedszkoli prowadzonych na terenie gminy P. przez inne niż Gmina P. osoby prawne i osoby fizyczne oraz dla innych niż Gmina P. osób prawnych i osób fizycznych prowadzących inne formy wychowania przedszkolnego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art 14a ust 7 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, a także trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania (uchwała nr (...) - k. 290-291 wraz z Regulaminem – k. 292-300).

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, których prawdziwość i wiarygodność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu. Dokumentacja przedstawiona przez strony była podstawą ustaleń poczynionych przez biegłą.

Opinia biegłej E. Z. (k. 416-427) w pełni zasługiwała na uwzględnienie jako rzetelna i fachowa. Biegła dokonała wyliczeń w oparciu o własną wiedzę oraz dokumenty przedstawione w sprawie jako materiał dowodowy, z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256 poz. 2572 z późn. zm.), a także z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach (...) (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.). Szczegółowo wyjaśniła jakie dane przyjęła do obliczeń i szczegółowo umotywowała swoje stanowisko. Biegła wskazała w jaki sposób ustaliła liczbę dzieci uczęszczających do (...) przedszkoli w 2014 roku, opierając się w tym zakresie na przedłożonych dokumentach oraz wyczerpująco wyjaśniła, w jaki sposób wyliczyła kwotę należnej pozwanej dotacji. W ocenie Sądu opinia była jasna, fachowa i starannie wykonana i stanowiła pełnowartościowy materiał dowodowy, tym samym mogła stanowić podstawę ustaleń faktycznych dokonanych w niniejszej sprawie. Biegła szczegółowo odniosła się też do zarzutów pełnomocnika pozwanej (k. 490-494).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka A. Z. w niniejszej sprawie ostatecznie domagała się zasądzenia od pozwanej Gminy P. kwoty 139 776,09 zł (po rozszerzeniu pozwu) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 76 271,67 zł od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty tytułem różnicy między kwotą wypłaconą przez pozwaną a kwotą należną powódce z tytułu dotacji za rok 2014 dla prowadzonych przez powódkę (...) przedszkoli w P. oraz w J. oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana nie uznała powództwa, w pierwszej kolejności podniosła zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej. W ocenie pozwanej jednostkami uprawnionymi do otrzymywania dotacji były prowadzone przez powódkę przedszkola, a nie sama powódka. Zarzuciła także, iż dotacja jest świadczeniem publicznoprawnym i jej wysokość nie podlega ustaleniu przez sąd powszechny, a ponadto kwestionowała dopuszczalność drogi postępowania sądowego przed sądem powszechnym w niniejszej sprawie z uwagi na zmianę przepisów ustawy o systemie oświaty od dnia 1 stycznia 2017 roku.

W sprawie niniejszej powódka złożyła wniosek o udzielenie dotacji na rok 2014 w dniu 23 września 2013 r. Podstawą roszczenia powódki jest art. 90 ust. 1 ustawy o systemie oświaty (Dz. U. 2004 nr 256, poz. 2572 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w czasie czynności związanych z udzieleniem dotacji, który stanowi, że (...) przedszkola, w tym specjalne, szkoły podstawowe i gimnazja, w tym z oddziałami integracyjnymi, z wyjątkiem szkół podstawowych specjalnych i gimnazjów specjalnych oraz szkół podstawowych artystycznych, otrzymują dotacje z budżetu gminy. Ust 1a ww. przepisu stanowi, że (...) przedszkola, inne formy wychowania przedszkolnego, szkoły podstawowe oraz ośrodki, o których mowa w art. 2 pkt 5, a także (...) poradnie psychologiczno-pedagogiczne, które, zgodnie z art. 71b ust. 2a, prowadzą wczesne wspomaganie rozwoju dziecka, otrzymują dotację z budżetu odpowiednio gminy lub powiatu w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na jedno dziecko objęte wczesnym wspomaganie rozwoju w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego, pod warunkiem że osoba prowadząca przedszkole, inną formę wychowania przedszkolnego, szkołę, ośrodek lub poradnię poda organowi właściwemu do udzielania dotacji informację o planowanej liczbie dzieci, które mają być objęte wczesnym wspomaganie rozwoju, nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. Z kolei ust 2 b ww. przepisu stanowi, że dotacje dla (...) przedszkoli przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach (...) w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego - pod warunkiem, że osoba prowadząca (...) przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania

dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola (...), podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola (...). Na mocy ust 4 ww. przepisu organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ustala tryb udzielania i rozliczania dotacji, o których mowa w ust. 1a i 2a-3b, oraz tryb i zakres kontroli prawidłowości ich wykorzystywania, uwzględniając w szczególności podstawę obliczania dotacji, zakres danych, które powinny być zawarte we wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania, oraz termin i sposób rozliczenia dotacji.

Z powyższego wynika, iż dotacja jest udzielana (...) przedszkolu by mogło ono pokryć swoje wydatki bieżące, przeznaczone na realizację zadań przedszkola w zakresie kształcenia, wychowania i opieki w tym profilaktyki społecznej. Dotacja stanowi źródło finansowania tych wydatków. Instytucja dotacji stanowi rodzaj wydatku budżetowego określanego jednostronnie, przez podmiot dotujący w imieniu państwa, na rzecz podmiotu dotowanego, udzielanego w celu uzupełnienia brakujących środków na finansowanie działalności mającej znaczenie dla interesu ogólnego, uwarunkowanego, w ściśle określonej wysokości, nieodpłatnego i bezzwrotnego.

Aktualne dla celów niniejszej sprawy pozostaje nadto stanowisko prezentowane w orzecznictwie sądów administracyjnych stanowiące o tym, iż podmiot, który otrzymuje dotację oświatową może ją wydatkować na cele wymienione w art. 90 ust. 3d ustawy o systemie oświaty. Niewątpliwie zatem, celem dotacji jest dofinansowanie bieżącej działalności ustawowo wskazanego podmiotu, co przesądza o jej podmiotowym charakterze. Stosownie zaś do treści art. 131 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach (...), dotacje podmiotowe obejmują środki dla podmiotu wskazanego w odrębnej ustawie lub w umowie międzynarodowej, wyłącznie na dofinansowanie działalności bieżącej w zakresie określonym w odrębnej ustawie lub umowie międzynarodowej, dotacja ta przysługuje podmiotowi, który prowadzi działalność objętą ustawą o systemie oświaty i podlegającą dotowaniu. Należało zatem uznać, iż przedmiotowa dotacja przysługiwała powódce na pokrycie bieżących wydatków prowadzonych przez nią przedszkoli na każde dziecko w tych placówkach. Powódka jako podmiot prowadzący przedszkola, zmuszona była do pokrywania części bieżących wydatków prowadzonych przedszkoli we własnym zakresie, pomimo, iż niewątpliwie przysługiwała jej na ten cel dotacja.

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 3 stycznia 2007 r. (IV CSK 312/06) oraz w wyroku z dnia 26 marca 2015 roku (VCSK 376/14). Sąd Najwyższy uznał, iż z dyspozycji art. 90 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty wynika norma kreująca pomiędzy Skarbem Państwa lub jednostką samorządu terytorialnego, właściwymi do wypłaty dotacji, a osobami prowadzącymi szkoły lub placówki (...), uprawnionymi do żądania ich otrzymania, stosunek prawny odpowiadający istotnym cechom zobowiązania w rozumieniu art. 353 § 1 k.c. Ustawodawca określił bowiem wyraźnie, w jakiej wysokości, od kogo oraz komu należy się świadczenie pieniężne, zaś jego otrzymania nie uzależnił od wydania jakiegokolwiek aktu administracyjnego, a jedynie od złożenia właściwemu organowi przez osobę prowadzącą szkołę oświadczenia wiedzy, obejmującego informację o planowanej liczbie uczniów w roku, za który dotacja jest należna.

W świetle powyższego, stwierdzić należało, iż pomiędzy powódką a pozwaną Gminą P. istniał stosunek prawny odpowiadający cechom zobowiązania o którym mowa art. 353 § 1 k.c. Powódka, jako podmiot prowadzący (...) przedszkola, zobowiązana była do złożenia wniosku o wypłatę dotacji wraz z wymaganymi informacjami o liczbie dzieci i zrealizowania celu tej dotacji. Natomiast obowiązkiem pozwanej była wypłata powódce dotacji, na warunkach i na cel ustalony przepisami ustawy.

Kwestia dopuszczalności drogi sądowej dla dochodzenia świadczeń objętych niniejszym pozwem została już wyjaśniona w toku procesu.

W pierwszej kolejności zatem, wobec podniesionego przez pozwaną zarzutu, należało odnieść się do oceny legitymacji procesowej czynnej powódki. Zważyć bowiem należy, że negatywna weryfikacja legitymacji procesowej - czy to strony powodowej, czy też pozwanej, prowadziłaby w konsekwencji do oddalenia powództwa. Legitymacja procesowa jest bowiem kwalifikacją strony i pozostaje w ścisłym związku z przedmiotem rozstrzygnięcia sądowego co do istoty sprawy. Jest jedną z przesłanek materialnych, czyli okoliczności stanowiących w świetle norm prawa materialnego

warunki poszukiwania ochrony prawnej na drodze sądowej. Otóż, aby ochrona prawna mogła być przez sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tym uprawnieniem jest właśnie legitymacja procesowa czynna.

Za niezasadne Sąd uznał zarzuty pozwanej dotyczące braku legitymacji czynnej po stronie powódki wynikające ze zmiany osoby prowadzącej przedszkole i wykreślenia następnie przedszkola z ewidencji (...) placówek oświatowych z powodu zaprzestania prowadzenia działalności przed okres dłuższy niż trzy miesiące. Dotacja jest przeznaczona na dofinansowanie realizacji zadań szkoły lub placówki w zakresie kształcenia, wychowania i opieki, w tym profilaktyki społecznej. Dotacje mogą być wykorzystane wyłącznie na pokrycie wydatków bieżących szkoły lub placówki. Wydatkowanie środków finansowych następuje po otrzymaniu dotacji na rachunek bankowy podmiotu dotowanego. Dotacja może być wydatkowana przez beneficjenta wyłącznie po przekazaniu jej beneficjentowi. Dotacja jest bowiem udzielana na dany rok w oparciu o uchwałę podjętą przez właściwą radę gminy. W oparciu o powyższe oraz na podstawie przyjętego w orzecznictwie poglądu podzielić należy stanowisko strony powodowej, że uprawnienie do dochodzenia roszczeń z dotacji należy do organu prowadzącego placówkę edukacyjną a nie do samej placówki. Niezasadne są zarzuty pozwanej twierdzącej, że podmiotem uprawnionym do otrzymania dotacji było (...) Przedszkole a nie prowadzący je organ, zatem obecnie uprawnienie to przysługuje kolejnemu organowi prowadzącemu, którym jest aktualnie inna osoba prawna. Legitymację czynną w tym zakresie niewątpliwie należy wiązać z osobą prowadzącą przedszkole w okresie, za który należna jest dotacja, a nie z osobą prowadzącą przedszkole w dacie złożenia pozwu. Przyjęcie odmiennej interpretacji prowadziłoby do sytuacji, w której wypłacenie zaniżonej dotacji zmusiłoby organ prowadzący przedszkole w roku, za który była ona należna do wydatkowania i pokrywania części bieżących wydatków we własnym zakresie, pomimo, iż przysługiwała mu na ten cel dotacja. Natomiast uprawnienie do dochodzenia należności za zniżenie dotacji, zgodnie z interpretacją przyjętą przez pozwaną, przechodziłoby już na organ prowadzący placówkę w kolejnych latach. Takie stanowisko jest całkowicie nieuzasadnione i Sąd nie podzielił zarzutów pozwanej w tym zakresie. Tym bardziej, że jak już wyżej wskazano żądanie to ma swoje źródło w delikcie, jakim było niewłaściwe obliczenie należnej kwoty. Powódka nie żąda wobec tego wypłacenia dotacji, ale odszkodowania za niezgodne z prawem pozbawienie jej przy okazji ustalania i wypłacania dotacji.

Pozwana nie zakwestionowała spełnienia przez powódkę wymogów formalnych otrzymania dotacji z budżetu państwa w związku z prowadzeniem (...) przedszkoli na terenie gminy P. w 2014 roku, w tym dokonanego zgłoszenia planowanej liczby dzieci, które miały uczęszczać do prowadzonych przez nią przedszkoli w 2014 roku, ani okoliczności przekazywania pozwanej co miesiąc w oznaczonym terminie informacji o ilości dzieci uczęszczających do placówek (...) i (...). Złożenie zatem przez A. Z. w dniu 23 września 2013 r. wniosku wraz z listą zawierającą wymagane dane co do liczby dzieci uczęszczających do prowadzonych przedszkoli, rodziło obowiązek obliczenia przez pozwaną gminę należnej powódce dotacji i jej wypłacenia. Pozwana jednak, nie wywiązała się ze zobowiązania w sposób należyty, wypłacając dotację w niższej wysokości niż należna. Powstała w ten sposób różnica, tj. między dotacją należną a faktycznie wypłaconą stanowi szkodę powódki z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania, za którą odpowiedzialność ponosi pozwana gmina.

Różnica ta powstała wobec spornej liczby dzieci uprawnionych do dotacji oraz stawki dotacji przysługującej na jedno dziecko, które stanowiły podstawę do wyliczenia wysokości dotacji.

W wyroku z dnia 26 lipca 2006 r Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że dotacje przysługują na każdego ucznia a więc w wysokości odpowiadającej faktycznej, rzeczywistej liczbie uczniów w chwili przekazywania dotacji zaś podawana do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji planowana liczba uczniów służy jedynie do zaplanowania wysokości dotacji na rok następny. Nie może być ona wykorzystywana do obliczenia dotacji należnej (por. wyrok NSA z dnia 26 lipca 2006 r., sygn. akt II GSK 97/06).

Prawidłową wysokość dotacji należnej powódce Sąd ustalił w oparciu o treść opinii biegłej z zakresu rachunkowości E. Z., która dokonała wyliczeń w oparciu o przekazywane przez powódkę co miesiąc pozwanej informacje o liczbie dzieci uczęszczających do placówki powódki oraz o uzyskane informacje o liczbie dzieci uczęszczających w spornym okresie do placówek (...). Biegła do wydatków bieżących gmin na przedszkola zaliczyła wydatki na przedszkola

ogółem, wydatki inwestycyjne i zakupy inwestycyjne oraz do wydatków tych dodała kwotę wydatków proporcjonalnie obliczoną jako udział wydatków za (...) w wydatkach przedszkoli ogółem. Biegła za podstawę wyliczeń przyjęła zaplanowane wydatki budżetowe, które przedstawione zostały w Informacji z Wykonania Budżetu Gminy P. za rok 2014. Biegła obliczyła kwotę dotacji jaka przysługiwała na jedno dziecko w 2014 roku w miesiącach I-IX na kwotę 701,04 zł, a w miesiącach X-XII na kwotę 694,19 zł. Dotacja dla dzieci niepełnosprawnych wyniosła natomiast odpowiednio: według wagi P-32 (48 uczniów) na kwotę 1 718,66 zł, według wagi P-40 (144 uczniów) na kwotę 4 081,82 zł, według wagi P-42 (164 uczniów) na kwotę 360,92 zł.

Biegła w opinii prawidłowo wskazała zarówno na wysokość wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach (...) w przeliczeniu na jednego ucznia jak i liczbę uczniów w przedszkolach (...) na terenie Gminy P. oraz szczegółowo uzasadniła swoje ustalenia. Jak wynika z opinii biegłej łączna dotacja w 2014 roku, po pomniejszeniu o kwotę już wypłaconą powódce powinna wynieść kwotę 139 776,09 zł. Oceniając roszczenie powódki Sąd uznał, że pozwana niezasadnie odmówiła powódce wypłatę dotacji na dzieci, które w danym miesiącu nie miały ukończonego wieku 2,5 lat. Poza sporem jest, że w dniu 1 stycznia 2020 r. dzieci te nie osiągnęły wieku 2,5 roku. Za słuszne w tym zakresie należało uznać twierdzenia powódki, która wskazała, że dotacja jest należnością „na każde dziecko” i dotyczy dziecka w relacji do całego miesiąca, a nie tylko i wyłącznie do pierwszego dnia miesiąca. Dotacje przysługują bowiem na każdego ucznia a więc w wysokości odpowiadającej faktycznej, rzeczywistej liczbie uczniów w chwili przekazywania dotacji. Skoro więc wskazani uczniowie uczestniczyli do prowadzonych wówczas przez powódkę placówek, to w ocenie Sądu dotacja na te dzieci była powódce z całą pewnością należna. Powyższe rozważania odnoszą się również do dopisywania dzieci. Każdorazowo decyduje ilość dzieci, która w rzeczywistości uczęszcza do przedszkola.

Wobec powyższego Sąd zasądził w punkcie 1 wyroku od Gminy P. na rzecz A. Z. kwotę 139 776,09 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. Powódka domagała się odsetek liczonych od całości kwoty objętej pozwem z dnia 29 grudnia 2017 r. od dnia 1 stycznia 2015 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca następującego po zakończeniu roku 2014 r. Zgodnie art. 90 ust. 3c ustawy o systemie oświaty dotacje na przedszkola (...) przekazywane są w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy szkoły lub placówki. Przy czym, dotacja należna przedszkolom (...) ma charakter świadczenia jednorazowego, a zatem w całości powinna być przekazana do dnia 31 grudnia 2014 r. Pozwana nie przekazała powódce do dnia 31 grudnia 2014 roku dotacji w należnej jej wysokości, tym samym w dniu 1 stycznia 2015 r. pozwana pozostawała w zwłoce z zapłatą. Powódka nie żądała odsetek od rozszerzonego pismem z dnia 17/03/2020 r. powództwa, Sąd zasądził więc odsetki za opóźnienie od kwoty żądanej pozwem tj. 76 271,67 zł. Wprawdzie powódka, z uwagi na datę wniesienia pozwu, wniosła o zasądzenie odsetek ustawowych, jednakże posłużenie się zwrotem „ustawowe odsetki” należy traktować jako chęć uzyskania świadczenia akcesoryjnego według wartości uniwersalnie przewidzianej przez prawo. Znaczący to tyle, że wobec zmiany art. 481 § 1 k.c. od 1 stycznia 2016 r. żądanie powódki należy odczytywać w przedstawionym kontekście. Ponadto określenie „odsetki ustawowe za opóźnienie” jest adekwatne również do stanu prawnego obowiązującego przed 1 stycznia 2016 r., skoro w poprzednio obowiązującym brzmieniu przepis art. 481 k.c. odnosił się do „odsetek za czas opóźnienia” (art. 481 § 1 k.c.) i „odsetek za opóźnienie” w wysokości „odsetek ustawowych” (art. 481 § 2 k.c.). Tak więc pojęcie „odsetek ustawowych za opóźnienie” w zakresie rozstrzygnięcia obejmującego okres przed 1 stycznia 2016 r. nie powinno budzić żadnych wątpliwości i umożliwia jednoznaczne ustalenie stopy zasądzonych odsetek (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie - V Wydział Cywilny z dnia 12 września 2017 r. VI ACa 620/16).

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwaną, jako stronę przegrywającą spór. Szczegółowe wyliczenie kosztów na podstawie art. 108 k.p.c. pozostawiono referendarzowi sądowemu.